

BEROEP in CASSATIE d.d. 4 februari 2010 door DE GEWESTELIJK
STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR, eiser tot herstel, tegen het
arrest, zij het dat dit beperkt dient te worden voor zover in de uitspraak
het "terugbrengen van het aantal handels- en woongelegenheden tot 2,
nl. " niet toegestaan wordt omdat beklaagden hiervoor niet
vervolgd waren.

Nr. C/108/10
van het arrest

Nr. 2010/300
van het repertorium

Nr. 556 P 2009
van het parket-generaal

- urbanisatie

BEROEP IN CASSATIE
verworpen op 25.06.2010

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

1.
zonder beroep,
geboren te
wonende te op

Belg.

beklaagde

2.
zonder beroep,
geboren te
wonende te on

Turk.

beklaagde

3.
arbeider,
geboren te op
wonende te

Belg.

beklaagde

de drie beklaagden vertegenwoordigd door Mr.
advocaat bij de balie van

Beklaagd van:

te

als (mede)eigenaars die de opstelling van een vaste of
verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd
en die tot de werken opdracht hebben gegeven

op het onroerend goed gelegen te
kadastraal gekend als

eigendom van de eerste, de tweede en de derde,
voornoemd, ingevolge akte d.d. 12/09/2000 verleden
voor notaris met standplaats te

A.

Op niet nader te bepalen datum tussen 1 januari 2002
en 31 december 2002

Zonder voorafgaandelijke stedenbouwkundige vergunning
van het college van Burgemeester en Schepenen, de
volgende bouwwerken te hebben uitgevoerd:

- De uitbreiding van een woning. (Op het moment van
aankoop door de huidige eigenaars, bevond er zich op
+/- 1,08 m van een linker gevel een reeds bestaande,
illegale, uitbreiding. Deze uitbreiding werd door de
huidige eigenaars verder uitgebreid tot aan de
achtergevel. Over de reeds bestaande en de recente
uitbreiding werd een volledig dak gelegd bestaande uit
zwarte gebakken dakpannen en zinken afvoergoot. De
kroonlijsthoogte bedraagt +/- 3,20 m en de nok +/-
4,20 m. De gevels werden opgetrokken uit rode
baksteen.
- Het plaatsen van 3 schotelantennes, met een diameter
van +/- 1 m, tegen de bestaande uitbreiding.

- Het oprichten van een afdak. (Aan de achterzijde van de woning werd op 1,50 m van de rechtergevel een afdak in hout opgericht met een breedte van 3,60 m en een lengte van 8 m. De dakbedekking bestaat uit pv-golfplaten. De nokhoogte bedraagt +/- 2,85 m en werd bevestigd tegen de achtergevel. De achterzijde steunt op 4 houten kolommen die geplaatst zijn op metalen verankeringen in de grond. De vloer bestaat uit asfalt.)

- Het wijzigen van de achtergevel: een raamopening aan de binnenzijde van het gebouw werd dichtgemaakt met rode snelbouwstenen en gedeeltelijk met gevelsteen. De buitengevel werd niet dichtgemaakt.

- Het aanbrengen van een terreinverharding. Van de linker gevel tot tegen de linker perceelsgrens, van de rechter gevel tot aan de verharding van het openbaar domein en van de voorgevel tot aan de verharding van het openbaar domein werd een asfaltverharding aangelegd. Aan de achterzijde werd een kiezelverharding aangelegd, met een oppervlakte van 18 m x 11,50 m.

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen.

B.

Op 12 mei 2004

- het stallen van voertuigen.

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van artikel 65 §1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien artikel 68 §1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement d.d. 22 oktober 1996, en thans artikel 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening:

Het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, binnen een termijn van maximum 1 jaar, hetgeen impliceert:

- de volledige afbraak (inclusief vloerplaat) van de uitbreiding aan de woning;
- de verwijdering van de schotelantennes;
- de volledige verwijdering van het afdak;
- het verwijderen van de terreinverharding in asfalt en kiezel;

- het verwijderen van alle geparkeerde voertuigen op het terrein.

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

m.b.t.

Overgeschreven op het 1° hypotheekkantoor te op 12.04.2006, en ambtshalve ingeschreven. Ontvangen: 79,74 euro. De Bewaarder (get.)

m.b.t.

Overgeschreven op het 1° hypotheekkantoor te op 12.04.2006, en ambtshalve ingeschreven. Ontvangen: 79,74 euro. De Bewaarder (get.)

m.b.t.

Overgeschreven op het 1° hypotheekkantoor te op 12.04.2006, en ambtshalve ingeschreven. Ontvangen: 79,74 euro. De Bewaarder (get.)

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 18 maart 2009 door de beklaagden tegen al de schikkingen
- op 25 maart 2009 door het Openbaar Ministerie tegen al de schikkingen uitgezonderd deze betreffende de burgerlijke belangen

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 10 maart 2009 door de correctionele rechtbank van Hasselt, 13^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

Eerste beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan de misdrijven zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat er eveneens feiten werden gepleegd na 29.02.2004.

Veroordeelt beklaagde voor de feiten tot een geldboete van 200,00 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x 5,5) en alzo gebracht op 1.100,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 100,42 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot het betalen van een vergoeding van 25,00 euro.

Tweede beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan de misdrijven zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat er eveneens feiten werden gepleegd na 29.02.2004.

Veroordeelt beklaagde voor de feiten tot een geldboete van 200,00 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x 5,5) en alzo gebracht op 1.100,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 100,42 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot het betalen van een vergoeding van 25,00 euro.

Derde beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan de misdrijven zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat er eveneens feiten werden gepleegd na 29.02.2004.

Veroordeelt beklaagde voor de feiten tot een geldboete van 200,00 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x 5,5) en alzo gebracht op 1.100,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 100,42 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot het betalen van een vergoeding van 25,00 euro.

*

BEVEELT op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door

- het terugbrengen van het aantal handels- en woongelegenheden tot 2, namelijk
en

- de volledige afbraak - inclusief de vloerplaat - van de uitbreiding van de woning,
- de verwijdering van de schotelantennes,
- de verwijdering van het afdak,
- de verwijdering van de geparkeerde voertuigen,
- de verwijdering van de terreinverharding
onder verbeurte van een dwangsom van € 125 per dag.

ZEGT VOOR RECHT dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

* * *

I. Procedure

De heer Voorzitter doet verslag.

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vorderingen.

De beklaagden worden gehoord in hun middelen van verdediging ontwikkeld door hun raadsman voornoemd.

De neergelegde stukken worden in het beraad betrokken.

Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

De hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk.

Omschrijving van de feiten

Conform de vordering van het Openbaar Ministerie, dient de omschrijving der feiten sub A en B geactualiseerd en gepreciseerd te worden als volgt:

"de feiten met ingang van 1 september 2009 thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 93.1°.a) en c), 93.4°, 93.5° b), 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening zoals gewijzigd bij artikel 2 van het Decreet van 28 september 1999, de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het Decreet van 26 april 2000, de artikelen 4 en 10 van het Decreet van 13 juli 2001, de artikelen 2 en 3 van het Decreet van 1 maart 2002, de artikelen 6 en 7 van het Decreet van 8 maart 2002, de artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het Decreet van 4 juni 2003 en de artikelen 46, 47 en 48 van het Decreet van 21 november 2003 en laatst bij de artikelen 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61 en 95 van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009)

en

de feiten bij toepassing van de artikelen 110 en 111 van boek XIV van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009) met ingang van 1 september 2009 eveneens omschreven als een inbreuk op de artikelen 4.2.1.1°.a) en c), 4.2.1.4° en 4.2.1.5°.b) en strafbaar gesteld bij de artikelen 6.1.1.1°, 6.1.41.§1, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (Besluit van de Vlaamse Regering houdende

coördinatie van de Decreetgeving op de ruimtelijke ordening d.d. 15 mei 2009 (B.S. 20.08.2009))",

en de datumbepaling van de feiten sub A gepreciseerd te worden als volgt:

"in meerdere malen, op niet nader te bepalen data tussen 1 januari 2002 en 31 december 2002".

De feiten op zich zijn hierdoor niet gewijzigd.

De beklaagden werden hiervan in kennis gesteld en hebben de gelegenheid gekregen hun verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen.

II. Motivering ten gronde

Op strafrechtelijk gebied

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten zoals hiervoor omschreven, geactualiseerd en gepreciseerd bewezen gebleven.

Hiervoor wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, welke door beklaagden, die de feiten niet betwisten, in hoger beroep niet weerlegd wordt en door het Hof wordt beaamd en overgenomen.

2. Beklaagden zoeken thans in overleg met de administratie van stedenbouw en de gemeente Zonhoven naar een oplossing tot regularisatie.

3. De feiten voorzien onder de tenlasteleggingen A en B zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat er slechts een straf dient te worden uitgesproken, nl. de zwaarste.

4. Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de beklaagden,
- de strafrechtelijke voorgaanden van eerste en derde beklaagden waardoor aan derde beklaagde geen gunst van uitstel of opschorting meer kan worden verleend,
- het blanco strafregister van tweede beklaagde,
- de omstandigheden en ernst van de feiten, en de mindere rol van tweede beklaagde daarbij,
- de pogingen om in overleg tot een regularisatie te komen.

Daarom werden de beklaagden door de eerste rechter terecht bestraft met een wettige, gepaste en aangepaste geldboete van 200 euro te vermeerderen met de opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Nu de tweede beklaagde vroeger nog niet veroordeeld is geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, wordt de bestraffing in haren hoofde met uitstel verleend, zoals hierna bepaald.

Deze bestraffingswijze moet de beklaagden ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen en moet hen leren de regels van de goede ruimtelijke ordening te respecteren.

Met betrekking tot de herstellvordering

5. Terecht en om juiste motieven, hier herhaald en overgenomen, is de eerste rechter ingegaan op de herstellvordering van de stedenbouwkundig inspecteur, behoudens wat betreft "het terugbrengen van het aantal handels- en woongelegenheden tot 2, namelijk

Op dit onderdeel van de herstellvordering kan immers niet worden ingegaan omdat de beklaagden daarvoor niet vervolgd werden.

Voor het overige is de omstandig gemotiveerde herstellvordering van 4 maart 2005 zowel intern als extern wettig en beoogt, binnen de weerhouden feiten, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van de door de beklaagden gepleegde misdrijven. Zij steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en is niet kennelijk onredelijk. De gevorderde herstellmaatregel, zoals hiervoor beperkt, vindt steun in de elementen van het dossier en de aangevoerde motieven.

Het volledig herstel in deze zaak houdt derhalve in:

- de volledige afbraak (inclusief vloerplaat) van de uitbreiding van de woning
- de verwijdering van de schotelantennes
- de volledige verwijdering van het afdak
- het verwijderen van de terreinverharding
- het verwijderen van alle geparkeerde voertuigen op het terrein.

6. De termijn voor het herstel dient, gelet op de omvang van de werken, te worden bepaald op 2 jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de beklaagden de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hen bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren.

7. Het is gepast om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 125 EUR per dag vertraging

indien niet vrijwillig door beklaagden wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend. Dit houdt concreet in dat er geen dwangsomtermijn wordt toegestaan.

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Het arrest is op tegenspraak,

Met toepassing van de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 50, 65 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 93.1°.a) en c), 93.4°, 95°.b), 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003, gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003 en gew. art. 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61, 95, 110 en 111 van het decreet 27 maart 2009
- 4.2.1.1°.a) en c), 4.2.1.4°, 4.2.1.5°.b), 6.1.1.1°, 6.1.41.§1, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986

- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 12 december 1950
- 1385bis gerechtelijk wetboek
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Actualiseert en preciseert de tenlasteleggingen zoals hiervoor gezegd (pagina's 7-8);

Bevestigt het bestreden vonnis, behoudens wat hierna gezegd wordt over de kosten, en mits deze wijziging dat de geldboete in hoofde van tweede beklagde verleend wordt met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een periode van DRIE JAAR vanaf heden;

Met betrekking tot de herstellvordering

Het bestreden vonnis wijzigend;

Wijst de herstellvordering af wat betreft "het terugbrengen van het aantal handels- en woongelegenheden tot 2, namelijk en ;

Verklaart ze voor het overige gegrond;

Beveelt beklagden de plaats in de oorspronkelijke staat te herstellen, hetgeen impliceert:

- de volledige afbraak (inclusief vloerplaat) van de uitbreiding van de woning
- de verwijdering van de schotelantennes
- de volledige verwijdering van het afdak
- het verwijderen van de terreinverharding
- het verwijderen van alle geparkeerde voertuigen op het terrein

binnen de termijn van TWEE JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen twee jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklagden;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagden, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, solidair tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van HONDERD VIJFENTWINTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

De kosten

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt de beklaagden solidair tot de overige kosten van de strafvordering en de herstellvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 450,05 euro.

Dit arrest is gewezen te ANTWERPEN door het
HOF VAN BEROEP, TWAALFDE KAMER,
samengesteld uit

Voorzitter,

Raadsheer,

Raadsheer,

en op de openbare terechtzitting van

TWINTIG JANUARI TWEEDUIZEND EN TIEN

uitgesproken door Voorzitter

in aanwezigheid van Advocaat-generaal

met bijstand van Griffier